

Un PSOE jove i renovat amb els deures per fer

El PSOE va celebrar la setmana passada el seu congrés i n'ha sortit amb una executiva molt jove i renovada que encapçala José Luis Rodríguez Zapatero. A l'executiva hi ha set dirigents dels Països Catalans, que hauran de resoldre la crisi que pateix el PSPV.

El congrés que el PSOE va celebrar a Madrid marca un punt d'inflexió en la història del socialisme espanyol. L'executiva que encapçala el lleonès José Luis Rodríguez Zapatero, que va derrotar per només nou vots el baró José Bono, haurà d'encarrilar la marxa d'un partit que manté uns equilibris interns difícils des de la pèrdua del poder l'any 1996.

La nova executiva socialista ha quedat reduïda a 25 membres, complint a més el compromís d'incorporar una important quota femenina, que s'eleva a deu dones. La nova direcció combina dirigents territorials del partit amb la integració d'alguns membres de l'antic aparell i persones de confiança del nou secretari general, la majoria provinents del corrent Nova Via, *lobby* parlamentari al Congrés dels Diputats que ha treballat per dur Zapatero a la secretaria general del PSOE. Però qui són i d'on surten els balears, catalans i valencians que hi ha a l'executiva?

Els llocs de més responsabilitat en l'executiva federal han recaigut en els anomenats secretaris d'àrea, mentre que per als líders territorials s'han reservat les vocalies. Tres de les dotze secretaries d'àrea les ocupen valencians i catalans. Tots tres són diputats al Congrés i tots tres són de Nova Via, que un cop nomenat Zapatero s'ha dissolt.

Dels tres, Jordi Sevilla és el més destacat. Als seus 44 anys aquest valencià, que en les darreres elec-

cions generals va ser el cap de llista per Castelló, ha desenvolupat tota la seva carrera política a Madrid, on va anar a treballar com a tècnic al ministeri d'Economia. Entrà en política a principis dels 90 com a cap de gabinet del ministre Pedro Solbes, que va acompanyar fins la seva marxa a Brussel·les com a comissari europeu d'Economia. Sevilla és un dels membres més destacats de

El valencià Jordi Sevilla és ara un dels membres més destacats del PSOE, i al congrés de setembre podria encapçalar el PSPV.

Nova Via juntament amb l'estrenat secretari d'organització, Pepe Blanco, i el nou portaveu socialista al Congrés, Jesús Caldera. Sevilla, portaveu del PSOE a la comissió d'Economia, és un diputat brillant que es va guanyar l'admiraació fins i tot de l'oposició durant el debat parlamentari sobre les mesures liberalitzadores promogudes per l'executiu de José María Aznar. Durà l'àrea de política econòmica a l'executiva i la desaparició de la secretaria de política autonòmica, que fins la di-

missió de l'anterior executiva duia el basc Ramón Jauregi, li reserva un paper destacat en el fixament de posicions del PSOE de cara al nou finançament autonòmic que s'ha de "renegociar" a partir de l'any vinent.

La catalana Carme Chacón, de 29 anys, durà l'àrea d'Educació, Universitats, Cultura i Investigació, i com a membre del "nucli dur" de Nova Via ha estat la impulsora de la campanya de Zapatero a Catalunya. Malgrat la seva joventut enguany ha acumulat molts càrrecs: tinent d'alcalde d'Esplugues de Llobregat, diputada al Congrés, membre de l'executiva del PSC i, a partir d'ara, també de la del PSOE. Es dona per fet que Chacón abandonarà les seves responsabilitats al PSC, perquè descarta deixar la política municipal, que considera "la connexió amb el carrer".

La nova responsable de relacions amb les ONG i moviments socials és la diputada per Alacant Leire Pajín. Nascuda a Sant Sebastià fa només 23 anys, és la més jove de l'executiva i del Congrés. La família de Pajín —resident a Benidorm— té els seus orígens a Lleó, fet que explica els vincles d'amistat dels seus pares amb la família de Rodríguez Zapatero. Si bé Pajín mai no ha estat a Nova Via si que s'ha decantat sempre per les idees d'aquest corrent i hi ha col·laborat en algunes qüestions concretes.

Els quatre vocals de parla catalana hi han entrat en representació de les seves respectives federa-

EFE

cions territorials. José Montilla, secretari general del PSC, està en l'executiva malgrat l'opinió de Zapatero, que veu en ell un control per part de l'anterior aparell. Un cas similar és el del president de l'Aragó, Marcel·lí Iglesias, nascut a Bonansa (Alta Ribagorça). Com Montilla, Iglesias ha estat integrat a l'executiva en bé del consens, ja que les seves simpaties per la candidatura de Bono eren evidents. L'equip de Zapatero preferia que el diputat aragonès de Nova Via Víctor Morlán fos el representant de l'Aragó a l'executiva, però finalment va quedar desplaçat al comitè federal. A les Illes Balears les representa el seu president i "enginyer" del Pacte de Progrés que hi governa, Francesc Antich, mentre que al País Valencià el representa l'ex-regidora de l'Ajuntament de Sagunt Glòria Calero. L'ex-romerista Ca-

lero estava integrada en la facció majoritària del PSPV al congrés, que encapçalava el secretari general de la ciutat de València, José Luis Abalos. El lloc reservat al País Valencià a l'executiva l'havia d'ocupar Abalos, però la poca consideració que li tenen els actuals dirigents del PSOE, que el qualifiquen de "molt fluixet", i la necessitat d'incorporar dones a l'executiva va fer que al remat fos descartat.

València, pendent. I és que aquesta executiva té pendent la resolució del conflicte del País Valencià, que esperen tancar a la tardor durant el congrés del PSPV. De moment, a Ferraz es plantegen una política de no-intervenció, tot esperant que el congrés es resolgui d'una manera similar al del PSOE, amb l'anomenat "canvi tranquil". Sembla

que són dos els homes que compartien amb la confiança de l'actual secretari general per encapçalar el PSPV. D'una banda Jordi Sevilla, a qui, avalat per Zapatero, l'afavoreix el seu poc protagonisme al PSPV, que li permetria presentar-se amb pocs enemics com una cara "nova". L'altra opció de Zapatero, més remota, passaria per l'actual president de la gestora del PSPV i ex-delegat del govern al País Valencià, Paco Granados.

El lermista Ximo Puig o, fins i tot, Abalos també podrien optar a liderar els socialistes valencians, juntament amb el "retornat" Cipià Ciscar. Malgrat la política de no-intervenció, els socialistes no amaguen la seva preocupació per haver deixat de ser referent social al País Valencià, que en els darrers anys ha passat de plaça forta socialista a ser la comunitat autò-

La nova executiva federal del PSOE compta amb una mitjana d'edat que no arriba als 40 anys i mostra una paritat de sexes. Zapatero ha empenyat aquest viratge dels socialistes, amb un discurs ferm i optimista.

Jordi Sevilla i Carme Chacon, dos membres importants de Nova Via, el grup liderat per Rodríguez Zapatero que ha triomfat al congrés. Ara, tots dos ocupen llocs de rellevància a l'executiva federal del PSOE.

noma amb les majories absolutes més còmodes del PP.

Els gairebé cent delegats valencians van assistir al congrés dividits en dues delegacions, la majoritària que encapçalava Ábalos i una de minoritària que encapçalava Ciscar, ex-secretari d'organització del PSOE. De fet, Ciscar va demanar mentre es negociava l'executiva del PSOE un lloc per a ell o per a algun dels seus seguidors, però Zapatero li'l va negar –malgrat la bona relació personal mútua– i fins i tot el van excloure del comitè federal. Els seguidors de Ciscar estaven a favor de Bono, molt impopular al País Valencià pel seu paper com a president

EFE

castellano-manxec en la “guerra de l'aigua”.

El vot valencià al congrés va ser favorable a Zapatero. Aproximadament seixanta dels seus delegats van votar per l'actual secretari general, mentre que una trentena ho van fer per Bono i només tres o quatre per Rosa Díez, que tenia en Joan Ignasi Pla el seu valedor. Els guerristes no van obtenir vots entre els valencians. A banda dels de l'executiva, tres valencians més han estat escollits pel congrés per a integrar el comitè federal: el renovador alacantí Francisco García Gelades, l'ex-president Joan Lerma i la integrant d'Esquerra Socialista Ana Noguera. Aquests dos últims, membres de l'anterior executiva.

Pel que fa als catalans, aquests van arribar units com a partit però dividits pel que feia a les seves

En el seu discurs, Zapatero va parlar als delegats d'una Espanya federal, i va distingir entre nacions, regions i comunitats autònomes.

preferències a l'hora de triar secretari general. Per fer-se amb el càrrec, Bono confiava en Catalunya, com també en Andalusia, però finalment Chaves va donar llibertat de vot als delegats andalusos, factor clau perquè els catalans es posicionessin en el mateix sentit. La divisió al PSC va ser notable: La vella guàrdia del PSC –Maragall, Serra, Obiols...– i els delegats de Lleida, Girona, Tarragona i comarques centrals van apostar per Zapatero, mentre que els “capitans” –entre ells Montilla– van votar Bono. Dels setanta-quatre delegats catalans uns trenta-cinc van votar Zapatero, vint-i-cinc Bono, deu la guerrista Matilde

Fernández –que a Catalunya tenia en Salvador Clotas el seu valedor– i menys de mitja dotzena Rosa Díez –concretament els del Vallès, arrossegats per l'alcalde de Sabadell, Manel Bustos.

El PSC va jugar bé les seves cartes, atès que el repartiment de suports li assegurava una presència notable en l'executiva també en el cas que Bono hagués estat el secretari general. Els socialistes catalans van sortir satisfets del congrés perquè l'elecció de Zapatero consagra les primàries, mètode d'elecció de càrrecs que el PSC sempre ha defensat, i pel discurs del diputat lleonès abans de ser escollit. En el seu discurs Zapatero va parlar de la plasmació d'una Espanya federal –i no d'un difús “horitzó federal” com Bono–, va distingir entre nacions, regions i comunitats autònomes i va remarcar la importància dels consorcis locals. Tot plegat, sumat a l'autoexclusió dels guerristes de l'executiva, fa que les tesis del PSC surtin reforçades del congrés del PSOE i evita a mig termini que els seus postulats siguin posats en dubte.

La posició dels socialistes mallorquins va ser la més clara. El PSIB va ser una de les poques federacions que es van definir en bloc per un candidat. Els seus dotze delegats no van amagar en cap moment les seves simpaties per Zapatero. Fruit d'aquest suport, el seu líder, Francesc Antich, és nou membre de l'executiva. Tot i això és va comentar que, per qüestions de paritats home-dona, el president de Balears potser no entraria en l'executiva i que cediria el lloc a Joana Barceló, presidenta del Consell Insular de Menorca. Finalment Barceló va entrar al comitè federal del partit. Els illencs van tenir clar des del moment en què Zapatero els va visitar a les illes que era el seu candidat. Segons reconeixien destacats dirigents del PSIB “és difícil guanyar les properes generals i si això passa en Bono diu que marxa i ja hi tornem a ser, en canvi Zapatero està disposat a aguantar”.

Ferran Casas